

РЕШЕНИЕ

№ 28108

гр. София, 23.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2909** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е на основание постъпило оспорване от М. Т. М. от [населено място] срещу отказ, обективизиран в писмо изх. №94-6/17.01.2024 г. на Директора на СРЗИ да му предостави в оригинал досие №10, папка №1, кашон №32 от 1985 г. по подадено от него заявление вх. №94-6/03.01.2024 г. В жалбата се твърди, че срокът за съхранение на процесното досие по Закона за държавния архив е изтекъл, а намиращия се в него здравен картон, съдържащ медицинска информация за него, му е необходим, за да го представи на личния лекар. Според оспорващия в досието се съдържа единствено лична информация за него, поради което това досие е създадено за него и той притежава собствеността върху него, а от друга страна единствено само той е адресат на съдържащата се в досието информация. Предвид това се иска отказът за предоставянето му да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката върната на административния орган за ново произнасяне с указание процесното досие да му бъде предоставено в оригинал. Претендира се присъждане на направените разноски по представен списък.

Ответникът – Директора на СРЗИ в представено становище по жалбата оспорва същата като неоснователна и недоказана по подробно изложени съображения. По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с

доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

От приложените към административната преписка документи се установява, че по постъпило на 17.07.2023 г. искане от адв. Б. З., като пълномощник на М. Т. М., в СРЗИ е извършена проверка в архива от документи с дългосрочно справочно запазване, съдържащи досиета на деца, отглеждани в домове за деца без родителски грижи. Установено е, че в предадения на СРЗИ от ДМСГД „Св. Иван Рилски Чудотворец“, [населено място] архив - кашон №32 от 1985 г., папка №1, досие №10, се съхраняват документи за детето М. Т. М., [дата на раждане] Лицето е уведомено, че заверен препис на документите, съдържащи се в това досие, могат да бъдат получени в Центъра за административно обслужване на СРЗИ на посочен адрес и в посочено работно време. Видно от приложения към преписката приемо-предавателен протокол, на 02.08.2023 г. М. М. е получил заверено копие на цялото досие, съдържащо 96 страници.

На 03.01.2024 г. чрез ССЕВ в СРЗИ е постъпила молба, с приложени към нея доказателства, от М. Т. М., с която е поискал да му бъде предаден оригиналът на досие №10, папка №1, кашон №32 от 1985 г., тъй като е изтекъл срокът за неговото съхранение по закона за държавните архиви, а намиращия се в него здравен картон съдържа медицинска информация за него и му е необходим за предоставяне на личния лекар. Посочил е също, че в досието се съдържа единствено лична информация за него, поради което това досие е създадено за него и той притежава собствеността върху него, а от друга страна единствено само той е адресат на съдържащата се в досието информация.

С оспореното в настоящото производство писмо изх. №94-6/17.01.2024 г. Директора на СРЗИ му е отговорил, че молбата му не може да бъде уважена. Изводът му е мотивиран с разпоредбата на чл.39, т.3 от Правилника за устройството и дейността на домовете за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителски грижи, съобразно която разпоредба личното дело на детето е с постоянен срок на съхранение и съгласно чл.48 от ЗНАФ тези дела, съдържащи само оригинални, оформени по стандарт документи, които образуват архивния фонд на съответната организация, се предават в държавен архив. Посочено е също, че съгласно разпоредбата на чл.72 ЗНАФ СРЗИ, като институция, определена да съхранява архива на закрития ДМСГД „Свети Иван Рилски“, [населено място] няма право да унищожава документи, определени за постоянно запазване.

Писмото е получено от М. М. на датата на издаването му – 17.01.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Съдът приема, че оспореното в настоящото производство писмо обективира отказ да бъдат предоставени исканите документи в оригинал. Следователно същото има белезите на индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК. Макар отказът да не е обективиран в решение, от съдържанието на писмото става ясно, че ответникът е счел, че не следва да предоставя исканите документи по изложените в същото мотиви. Следователно оспореното писмо представлява ИАА, доколкото в същото е обективиран отказ за предоставяне в оригинал на поискани документи, съхранявани от ответника. Противно на доводите на ответника, съдът приема, че за оспорвания е налице правен интерес от

оспорването, доколкото с процесното писмо е отказано да му бъде предоставен искания от него оригинал на досие №10, папка №1, кашон №32 от 1985 г., който отказ е неблагоприятен за него. Жалбата, подадена на 07.03.2024 г. е в срок в хипотезата на чл.140, ал.1 АПК, доколкото оспорващият е уведомен за писмото на 17.01.2024 г., като в същото не е посочено пред кой орган и в какъв срок подлежи на оспорване, при което срокът за това е двумесечен и изтича на 17.03.2024 г.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав намира същата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореното писмо е издадено от компетентен административен орган, до когото е било отправено искането и в пределите на неговата власт и компетентност и на когото е възложено да съхранява архива на закрития ДМСГД „Свети Иван Рилски“, [населено място], при дейността на който е създадена исканата документация.

При издаване на оспорения акт не е спазена законовата форма, съгласно чл.59 АПК, доколкото отказът за предоставяне на исканата административна услуга не е обективизиран в изискуемото от закона решение. Но тъй като от съдържанието му става ясно от кого е издаден и по кое искане, като са изложени фактически и правни основания, обосноваващи отказа, съдът приема, че това нарушение не е от категорията на съществени, които да обусловят отмяната му само на това основание. Предвид това съдът приема, че не е налице отменително основание по чл.146, т.2 АПК.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при което не е налице отменително основание и по чл.146, т.3 АПК.

Съдът намира, че оспорения отказ е и материално законосъобразен.

В случая е подадено заявление за предоставяне на административна услуга по смисъла на §1, т.2, б. "в" от ДР на Закона за администрацията – иска се извършване на административно действие - предоставяне на съхранявани от ответния административен орган документи, касаещи искателя, в оригинал. Съгласно §1, т.2, б. "в" от ДР на Закона за администрацията "Административна услуга" е извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице. Всяко лице, поискало такава, има правото да я получи след заплащане на съответната такса, ако такава е предвидена, или възстановяване на евентуално направените разноски. При това, административният орган дължи да предостави услугата по всяко искане, дори ако вече е била предоставена същата по предходно искане. В случая обаче се установяват обстоятелства, съставляващи основание за отказ по искането. Поисканите в оригинал документи са създадени при дейността на ДМСГД „Свети Иван Рилски“, [населено място], в която институция оспорващият е бил настанен. Съгласно чл.39, т.3 от Правилника за устройството и дейността на домовете за отглеждане на деца, лишени от родителски грижи в ДМСГД се води и съхранява задължителна документация, една от които е лично дело на детето, което съдържа: съдебното решение или

административна заповед; план за грижа; акт за раждане; карта за профилактичен преглед на ученика; снимка на детето; удостоверение за завършен клас, свидетелство за степен на образование и/или удостоверение за преместване на ученик, и е с постоянен срок за съхранение. Следователно това е официална информация, която съобразно определения за нея срок за съхранение и на основание чл.48, ал.1 ЗНАФ следва да бъде предадена в съответния държавен архив. Като институция, определена да съхранява архива на закрития ДМСГД „Свети Иван Рилски“, [населено място], СРЗИ няма право да унищожава документи, определени за постоянно запазване, нито да ги предава на други лица. Тази забрана произтича от разпоредбата на чл.72 ЗНАФ, според която разпоредба държавните и общинските институции не могат да унищожават документи, определени за постоянно запазване от Държавна агенция "Архиви". Предвид това съдът приема, че правилно Директора на СРЗИ е отказал предоставянето на оригиналите на заявителя. Съдът намира за неоснователни доводите на последния, че е собственик на същите и има право да ги притежава. Както се каза, тези документи са създадени във връзка с неговото пребиваване в ДМСГД, но при дейността на институцията и макар да е техен адресат, оспорващият няма правото да ги притежава в оригинал. Като официални документи, създадени във връзка с дейността на институцията, именно последната е тази, която следва да ги съхранява, респективно да ги предаде в държавния архив. Лицето, за което се отнасят, има право да получи удостоверения за тяхното съдържание или заверени копия от тях. Установи се, че оспорващият е получил в заверено копие исканите в оригинал документи, при което правото му на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за него законен интерес по чл.41, ал.2 от Конституцията не е нарушено.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният отказ е законосъобразен, при което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на М. Т. М. от [населено място] срещу отказ, обективиран в писмо изх. №94-6/17.01.2024 г. на Директора на СРЗИ да му предостави в оригинал досие №10, папка №1, кашон №32 от 1985 г. по подадено от него заявление вх. №94-6/03.01.2024 г.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: